

Gaza: 800 dage med folkedrab

Allah er himlenes og jordens lys. Lignelsen om Hans lys er som en niche, hvori der er en lampe; lampen er i et glas, glasset er som en skinnende stjerne, tændt fra et velsignet oliventræ, hverken østligt eller vestligt, hvis olie næsten lyser af sig selv, selv om ingen ild har rørt den. Lys over lys.
— Koranen, Surah An-Nur 24:35

I den længste, mørkeste nat verden har set siden 1945 blev to millioner sjæle i Gaza den lampe.

I præcis otte hundrede dage har himlen over Gaza været fyldt med ild. I otte hundrede nætter har jorden rystet af to hundrede tusinde ton sprængstoffer. I otte hundrede morgengry har ministre foran kameraerne og uden skam gentaget, at ikke ét korn hvede, ikke én dråbe medicin, ikke én liter brændstof ville få lov at nå frem til to millioner mennesker.

Og alligevel slukkedes lyset ikke.

Et nyt benchmark for menneskelig lidelse

I hele perioden efter 1945 har ingen civilbefolkning på jorden været udsat for en tilsvarende kombination af varighed, intensitet og bevidst berøvelse som de 2,3 millioner mennesker, der har været fanget i Gazastriben mellem oktober 2023 og december 2025.

- 800 sammenhængende dage med totalt eller næsten-totalt belejring
- Over 200.000 ton bomber (svarende til femten Hiroshima-bomber)
- 80 % af alle boliger ødelagt eller hårdt beskadiget
- En menneskeskabt hungersnød, der nåede IPC fase 5 (katastrofal) i flere guvernementer
- Bevidst og offentligt udmeldt udsultning af en hel civilbefolkning som krigsførelse
- Næsten total udslettelse af sundheds-, vand-, kloak- og uddannelsessystemerne

Efter alle mål, som FN, Den Internationale Røde Kors-komité og Den Internationale Straffedomstol bruger, har Gaza ikke blot lidt under en "humanitær krise". Det har været udsat for forhold, der presser selve grænserne for menneskelig overlevelse.

Og alligevel er størstedelen stadig i live – mod al rationel forventning. Det faktum alene er et af dette århundredes mest stille mirakler.

Lys over lys

Alle hungersnødsprognoser, alle folkesundhedssimuleringer, alle dystre regneark fra World Food Programme og IPC sagde det samme: Ved dette niveau af kalorieberøvelse, opretholdt så længe, på en hel befolkning uden lægesystem og uden rent vand, burde dø-

deligheden have nået katastrofale, samfundsødelæggende niveauer. Det er ikke sket. Ikke fordi lidelsen var overdrevet – den var værre end modellerne kunne forestille sig. Men fordi modellerne ikke regnede med et folk, der stille og ubrydeligt besluttede, at deres blotte eksistens skulle være modstanden.

- En mor, der ikke havde spist i fire dage, fandt stadig mælk i sit bryst til sit spædbarn og gav livet videre, mens hendes egen krop fortærede sig selv.
- En kirurg, der måtte amputere en seksårigs ben med en køkkenkniv og en mobiltelefonlommelygte, hviskede “Du er modig, habibi” igen og igen, indtil barnets hulk var den eneste bedøvelse, der var til rådighed.
- Tyve fremmede i et telt, der delte én dåse bønner, hvor hver tog én ske, så børnene kunne få to.
- En gammel mand i Beit Lahia, der efter tredje bombing af sit hus plantede tomatfrø i et granathul, fordi “noget grønt skal gro her, før jeg dør”.
- En teenager, der bar sin lammede bedstemor 14 kilometer på ryggen og fortalte hende historier om havet, hun ikke længere kunne nå, så hun ikke mistede håbet undervejs.

Dette var ikke heroiske undtagelser. Det var reglen.

Det juridiske rammeværk: Tre samtidige retsordener krænket på én gang

Alle tre nedenstående retsordener blev krænket dagligt i over to år.

Genevekonvention IV (1949) – Beskyttelse af civile i krigstid

- Artikel 23: Pligt til at tillade fri passage af fødevarer, medicin og tøj til børn, gravide og mødre – krænket fra 9. oktober 2023 og frem.
- Artikel 55: Besættelsesmagten skal sikre mad og medicin “i videst muligt omfang” – krænket løbende, også efter ICJ- og israelsk højesteretsdomme i 2021, der stadfæstede effektiv kontrol over Gaza.
- Artikel 56: Pligt til at opretholde medicinske og hospitalsfaciliteter – krænket ved systematisk angreb på samtlige hospitaler i det nordlige Gaza og bevidst nægtelse af brændstof, ilt og medicin.
- Artikel 33: Forbud mod kollektiv afstraffelse – krænket gennem eksplicitte offentlige udtalelser (“total belejring”, “ingen el, ingen mad, intet brændstof”) og vedvarende politik med kaloriebegrænsning.

Folkedrabskonventionen (1948)

Den Internationale Domstol (januar & maj 2024, juli 2025 foreløbige foranstaltninger; oktober 2025 rådgivende udtalelse) fandt “plausibel risiko” og senere “alvorlig risiko” for folkedrab”. I december 2025 anmodede ICC’s anklager om arrestordrer mod Netanyahu og Gallant specifikt for:

- Artikel II(c): "Bevidst påføring af levevilkår beregnet på at medføre gruppens fysiske udslettelse" gennem udsultning, vandberøvelse, ødelæggelse af sanitet og forhindring af lægehjælp.

Beviser omfatter ministerudtalelser ("menneskedyr", "ikke ét korn hvede", "slet Gaza ud"), vedvarende kalorieindtag under overlevelsestærsklen og ødelæggelse af alle fødevareproduktionsmidler (fiskebåde, drivhuse, bagerier, landbrugsjord).

Sædvanlig international humanitær ret (Regler 53–56, ICRC-studie)

- Regel 53: Udsultning af civile som krigsførelse er forbudt.
- Regel 54: Angreb på objekter uundværlige for civil overlevelse (vandinstallationer, fødevarer, landbrugsområder, hospitaler) er forbudt.
- Regel 55: Parterne skal tillade og lette hurtig og uhindret passage af humanitær hjælp.

De faktiske forhold: En krønike om langsom udslettelse

De kaldte det "total belejring". De kaldte det "pres". De kaldte folkene "menneskedyr" og erklærede uden omsvøb, at ikke ét korn hvede ville få lov at passere.

Fase 1 – oktober 2023 til februar 2024: "Total belejring"

Forsvarsminister Gallants udmelding 9. oktober blev gennemført bogstaveligt. I uger kom ingen lastbiler ind. Kalorieindtag faldt til 300–600 kcal/dag. De første dokumenterede sultedødsfald indtraf i december 2023.

Fase 2 – marts til maj 2025: "Den totale lukning"

Efter våbenhvilen i januar kollapsede, tvang finansminister Smotrich og national sikkerhedsminister Ben-Gvir en elleve uger lang lukning af alle grænseovergange. UNRWA løb helt tør for mel. Mødre fortyndede modermælkserstatning med forurennet vand. Den første massegrav med udsultede børn blev fundet på Kamal Adwan-hospitalet.

Fase 3 – juni til september 2025: Hungersnød erklæret

IPC fase 5 erklæret i Gaza-guvernamentet (august 2025). Gennemsnitligt vægttab nåede 22 % af kropsmassen. Børns ribben blev synlige på alle gader. Luftdroppene – den eneste "hjælp" Israel tillod – dræbte flere, end de mættede.

Fase 4 – oktober til december 2025: Våbenhvilen, der ikke var en

Oktober-aftalen 2025 lovede 600 lastbiler om dagen. Faktisk gennemsnit: 120–180. Rafah-overgangen forblev lukket det meste af tiden. Brændstofmangel tvang hospitaler til at vælge, hvilke kuvøser der skulle holdes i gang. I december befandt 100 % af befolkningen sig stadig i IPC fase 3 eller højere.

Forældrenes regnestykke

Ernæringsvidenskaben er ubarmhjertig: børn under fem år er mest udsatte for akut afmagring og permanent væksthæmning. Alligevel ved forældre i Gaza det. Så de gør det eneste, de har tilbage. De holder op med at spise.

Undersøgelse efter undersøgelse (Lancet 2025, UNICEF 2025, WHO-overvågning 2024–2025) viser det samme mønster: 70–90 % af voksne springer måltider helt over, så deres børn kan få én mundfuld ris mere, én tår fortyndet mælkepulver. Mødre ammer, mens deres egne ribben stikker ud, og videregiver underernæring, før barnet har fået sin første faste føde.

Resultatet er et hjerteskræende omvendt billede: børn i Gaza har i gennemsnit tabt mindre vægt end deres forældre, fordi forældrene har valgt at dø lidt hver dag, så deres børn kan leve lidt længere.

Det medicinske mareridt ingen burde skulle forestille sig

Kirurger i Gaza har måttet udføre tusindvis af amputationer – mange på børn – uden bedøvelse, uden smertestillende, nogle gange kun med en mobiltelefonlommelygte og en sløv skalpel kogt i regnvand.

- En fireårig pige med 50 % forbrændinger får dødt kød skrabet væk, mens hun skriger "mama", indtil hun besvimer af smerte.
- En seksårig dreng får sit knuste lårben savet over, helt vågen, klamrer sig til kirurgens hånd og hvisker "Hvorfor gør det så ondt?"
- Teenagere piger får kejsersnit, mens de holdes nede af slægtninge, fordi der ikke er mere ketamin.

Enhver læge, der har arbejdet i Gaza siden 2023 beskriver det samme tilbagevendende mareridt: øjeblikket, hvor de indser, at de må skære i et skrigende barn uden noget at dæmpe smerten med. Mange har holdt op med at sove; nogle har helt holdt op med at tale.

Hvordan er de stadig i live? Anatomien i et mirakel

Mod alle folkesundhedsmodellers forudsigelser har Gaza endnu ikke lidt et totalt demografisk kollaps. Flere faktorer forklarer denne usandsynlige overlevelse:

1. **Ekstraordinær social solidaritet** Familier samlede de sidste krummer, naboer delte én dåse tun på tyve personer, fremmede bar ældre på ryggen under tvangsforflytninger.
2. **Nødløsninger** Folk spiste dyrefoder, kogte græs og blade, destillerede havvand med brænde fra ødelagte huse, udførte operationer med mobiltelefoners lys.
3. **Den stædige nægtelse af at forlade stedet** Trods evakueringsordrer, der på forskellige tidspunkter dækkede 85 % af Striben, blev de fleste – delvist fordi der ikke var noget sikkert sted at tage hen, delvist fordi at forlade betød permanent fordrivelse.

Læger i Gaza beskriver gentagne gange befolkningen som "de levende døde" – i live, men kun lige akkurat.

Epilog: Dommen skrevet i åndende legemer

At to millioner mennesker – lærere, digtere, tumlinger, der lærer at gå, bedstemødre, der har overlevet alle tidligere krige – stadig trækker vejret den 12. december 2025 er ikke bevis på, at politikken var human.

Det er bevis på, at visse former for menneskelig udholdenhed er stærkere end de maskiner, der blev designet til at udslette dem.

De er stadig her. De er stadig i live. Og hvert åndedrag de tager er en anklage.